

{ אז נדברו }

פרשת יתרו תשע"ט | גליון מספר: 406 | לסדר: "ואשא אתכם על כנפי נשרים"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל,

להערות והערות:

a8447168@gmail.com

ניתן להשיג עלונים יחידים מגדי
שבוע בבני ברק ברחוב חזון איש
34 (פינת זסלר מ' דרייפוס)
0527117271

וברח' הרב גנחובסקי 26 קומה א'
קרית הרצוג.

גליונות יחידים **בהושלבים**:
בר אילן 39 קומה א'

ובביתר עילית רחוב החוזה
מלובלין 19/3

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

האם אפשר להיות ירא שמים ממקום של אהבה???

בפרשת השבוע כתוב שיתרו בא להתגייר... מה שמועה שמע ובא?? קריעת ים סוף ומלחמת עמלק... מה?? ככה?? כאלו ניסים... אם ככה הוא מיד בא והתגייר... **יש לי קושיה עצומה:** הרי קיי"ל שגר שבא להתגייר בגלל שהוא רואה שלעם ישראל יש חיים טובים... והוא גם רוצה חיים טובים... אז דוחים אותנו... ולכל הפחות בהתחלה אומרים לו: תדע לך שישראל סחופים ודוויים... וזה לא פשוט... וכו' וכו'... והנה כאן כשיתרו מגיע להתגייר... משה רבינו מספר לו רק אותות ומופתים... אנחנו לא רואים שמשה חושף לפניו את החלק הקשה של היהדות... מה הפשט בזה?? הרי היה חסר כאן שלב ממש מעכב בתהליך הגיור???

התשובה כתובה מיניה וביה: ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה ה' לישראל!!! מה דורשים חז"ל: נעשה בשרו חידודין חידודין!!! מה כתוב כאן?? שנכון... אמנם משה רבינו סיפר ליתרו רק אותות ומופתים... רק ניסים ונפלאות... רק דברים טובים... **אבל יתרו היה פיקח והוא מיד הבין עניין!!!** יתרו מאוד מאוד נרעד והתחלחל מעצם האהבה והקשר שיש בין הקב"ה לעם ישראל!!! יתרו מיד עשה את החשבון אחד ועוד אחד שאם יש כזו מערכת יחסים עמוקה ופנימית בין הקב"ה לעם ישראל... אז מה יקרה אם חלילה וחס יהיה ההיפך!! מה יקרה אם עם ישראל יבגדו בקשר הזה?? יתרו כבר מיד עשה את החשבון מה יכול לקרות!!! הוא לא היה צריך שמשה יתחיל להסביר לו מה יקרה... הוא עשה את החשבון הזה מיניה וביה... מכלל הן אתה שומע לאו...

תבין: בשביל לקלוט מה יקרה חס ושלום אם יפלו מגדלי התאומים... בשביל זה לא צריך לחכות שהם יפלו!!! איש בטחון אמיתי שמבין בבטחון... מספיק לו לבקר בתוך מגדלי התאומים כשהם עדיין קיימים... ולראות באיזה עוצמה מדובר באיזה קנה מידה מדובר... וכמה אנשים מתהלכים שם מידי יום... **וכבר אז!!!** הוא אמור לקחת בחשבון ולתאר לעצמו לבד מה יכול חס ושלום לקרות אם כל העוצמה הזו תתפרק לנו מול העיניים כמגדל קלפים... **הבנת את היסוד הזה???** יתרו לא צריך שיסבירו לו מה יקרה אם עם ישראל יבגדו בקב"ה... שאז יש עונשים וגהינם... יתרו יודע להבין את זה לבד!!! כשיתרו רואה כזו מערכת יחסים של נאמנות בין הקב"ה לכנסת ישראל... הוא מבין לבד כמה זה נורא לבגוד בכזו נאמנות... הוא כבר עכשיו נעשה חידודים מעצם המחשבה... **תבין:** מי כמו יתרו יודע מה זה לבגוד באלוהים... יתרו הרי היה מחליף אלוהים אחרים כמו גרבים... כל כמה ימים הוא היה מוציא אלוהים מהמגירה לפי הצבע של העניבה... ובגמר השימוש יתרו היה בוגד באלוהים ומשליך אותו אחרי גוו... ויש לציין ששום דבר לא קרה!!! אף אלוהים אחרים לא רדף אחרי יתרו ולא ניסה להתנקם בו... יתרו כבר התרגל בכל האלוהים אחרים שלו... והוא לא פוחד לבגוד בהם... **ולמה לא???** כי כל האלוהים אחרים שהיו ליתרו עד עכשיו... אף פעם לא התרקם ביניהם איזה קשר אמיתי... עד היום האלוהים עמד כמו דחליל... ויתרו ניסה לדובב אותו... ניסה לשמח אותו... כרכר סביבו כמה ימים... ואין קול ואין קשב... אין פידבק ואין תקשורת... אז כל טוב... לא עשינו עסק...

אבל כאן??? פתאום יתרו עומד מול אלוקים גדול גדול!!! והוא שומר על קשר!! והוא נאמן למי שעובד אותו... והוא מבטיח שמי שיעשה את רצונו יהיה לו טוב... ואם פעם פעם... לפני הרבה שנים אברהם יצחק ויעקב היו נאמנים אליו והוא מצא את לבבם נאמן לפניו... אז עד היום הוא שומר להם את הברית ואת החסד ואת השבועה והוא גואל את הבנים שלהם ועושה להם אותות ומופתים... אם בורא עולם כזה נאמן! יתרו מיד הבין שאוי ואבוי מה קורה למי שבוגד בו. יתרו לא צריך שיסבירו לו את באופן שלילי!!! הוא מבין את זה גם באופן חיובי!!! ויחד יתרו!!!

היסוד הזה כתוב בכמה מילים בספר הושע: **ופחדו אל ה' ואל טובו!!!** כתוב כאן שבשביל לקבל פחד ויראת שמים לא חייבים לפגוש דברים מפחידים ולא נעימים... אפשר גם לקבל פחד חיובי... מדברים טובים... כשיש לך עסק עם טיפש... בשביל להרתיע אותו... צריך לעשות לו דברים רעים... צריך לתת לו עשרת מכות... אבל כשיש לך עסק עם פיקח?? כשיש לך עסק עם יתרו?? יתרו לא צריך עשרת מכות בשביל להבין עניין... יתרו מסוגל לשמוע על כל הטובה אשר עשה ה' לישראל!!! והוא כבר מקבל פחד!!! ויחד יתרו!!! פחד של יראת הרוממות!!! כן... אני רוצה את הדבר הגדול הזה... אני מפחד!!! מפחד להפסיד אותו!!! אני יודע שאסור לי להפסיד את ההזדמנות הזו... אסור לי לאבד את הדבר הגדול הזה... אני מיד מאמץ אותו לעצמי...

הפחד והיראת שמים של יהודי מתבססים על קשר עמוק שאנחנו מפחדים להפסיד אותו!!! יש כאלו שחושבים שבשביל לקבל יראת שמים צריך לפגוש אסונות וצרות... אבל לא!! לא חייבים!!! דווקא עם ישראל קיבלו את היראת שמים במקום הכי משמח... אז... כשיושע ה' את ישראל מיד מצרים... וירא ישראל את היד הגדולה... ואז **ויראו העם את ה'!!!** דווקא ברגעים המשמחים והאוהבים ביותר דווקא שם הגיעה היראה הגדולה!! כן... ראינו כזו נאמנות וכזה מפגן אהבה מהקב"ה... אי... אנחנו יראים שלא לאבד את הקשר הנפלא הזה... אחזתיו ולא ארפנו... עד שהבאתי אל בית אמי ואל חדר הורתי... החילונים נזכרים בקב"ה ברגעים של אובדן... בליוות הם חובשים כיפה... כשמקבלים מכות הם נזכרים בקב"ה... אבל ירא שמים אמיתי דווקא כשהוא רואה שאין מחסור ליראי... דווקא כשהוא רואה שכפירים רשו ורעבו ודורשי ה' לא יחסרו לו טוב... דווקא אז הוא מתמלא ב"יראו את ה' קדושי... **וגילו ברעדה!!!**

ניתן לקנות הספר "וימאן" העוסק בנושאים הקשורים לימי השובבי"ם

ניתן לקנות בטל'

0527683095

0548446691

האם יתרו היה מיותר??

כן... ככה זה נשמע... רש"י אומר: שהיו ליתרו שבע שמות... ואחד מהם זה **יתר**... ולמה? כי הוא ייתר פרשה אחת בתורה!!!! ייתר זה מלשון מיותר... רבונו של עולם: וכי יש פרשות מיותרות בתורה?? ועוד בדיוק בפרשת יתרו... ועוד בשלישי... אם בשבת הקרובה אני אקבל עליה לתורה בשלישי... בפרשה המיותרת הזו שיתרו ייתר... אני ארגיש מיותר?? **אז מה פשר הלשון יתרו?? יתרו? מיותר?? הביאור בזה הוא כך:**

כשיתרו רצה לבא ולהסתפח לעם ישראל הוא הרגיש מיותר ודי בצדק: **הוא באמת היה מיותר!!!** עם ישראל התגלה לפניו במלא הדרו ושלמותו! עם ישראל היו לגיונו של מלך גם בלעדיו!!! והכל הסתדר טוב מאוד גם בלעדיו... אז בשביל מה להצטרף?? מה אני כבר יכול להועיל?? מה אני יכול להוסיף לכבוד שמים... הרי אני מיותר לחלוטין???

נו... מה התשובה שיתרו קיבל?? כן!!! עד שלא הגעת אתה באמת היית מיותר!!! אבל ברגע שהגעת הקב"ה **יתר** פרשה מיוחדת בתורה בשבילך!! **במיוחד בשבילך!!!** הקב"ה פינה מקום מיוחד בשבילך... שזה המקום שבו אתה מתבטא ומתגדר... זכור: חוק ברזל: אין כזה דבר יהודי מיותר!! אין עבודת ה' מיותרת!! הקב"ה מייטר לכל אחד את המקום המיוחד שבו הוא מתגדר... שבו הוא מתבטא... הקב"ה שומר לכל אחד כסא ומקום מיוחד בתיקון השלם... שאם חלילה לא תעשה את התפקיד היחודי שלך... יהיה פה חלילה מקום מיותר... חלל ריק...

זה אחד מיסודות האמונה שלנו הוא:

שמצד אחד: הקב"ה מצד עצמו לא צריך אותנו בכלל כי הוא שלם לגמרי!!! אבל מצד שני: היות והקב"ה רצה להיטיב לנו ושנאנחנו נהיה בעלי ההטבה... אז הוא **יתר** כביכול משהו בשלימות ולא השלים אותה לגמרי כדי לפנות מקום ולייתר לנו תפקיד שבו אנחנו נתבטא ונשלים את עצמנו ונהיה בעלי ההטבה ההיא

אתה שומע בחור יקר?? תזכור: אין כזה דבר יהודי מיותר!!!! גם אם אתה נמצא בישיבה של אלף בחורים... וכולם לומדים את אותה גמ' וכולם עושים שטייגן באותו סדר א'... לך יש את התפקיד הבלעדי שלך!! שרק ורק ואך ורק אתה יכול לעשות אותו!! ורק אתה יכול להשלים אותו ואף אחד אחר לא!!! ואם אתה ממש ממש לא מצליח להבין מה זה כבר יכול להיות?? מה אני כבר יכול להוסיף?? אז תסמוך על הקב"ה שהוא ייתר לך והיקצה לך את התפקיד שלך!!! אה... כעת אתה לא רואה אותו? כן... גם יתרו הרגיש מיותר כל זמן שהוא היה מבחוץ... אבל כשהוא נכנס לעניינים... כשהוא הצטרף ללגיונו של מלך... הוא מצא את עצמו מיותר פרשה שלימה בתורה... תסמוך על הקב"ה... הוא השאיר לך מקום להתגדר בו... יש לך את השליחות היחודית שהיא רק שלך...

זכור: אתה לא מיותר!!!! אין יהודי מיותר!!!

האם אני גדול ומסתדר לבד... או שיש מעלי גדולים יותר...??

הפרשה שלנו עוסקת הרבה בנושא היררכיה... יתרו נתן עצה למשה למנות שרי אלפים שרי מאות שרי חמישים ושרי עשרות... ומשה רבינו מאמץ את הרעיון ובאמת בונה מערכת דירוג מסודרת וזהו!!! מהיום יש פירמידה... אתה לא יכול פתאום לקפוץ ולהגיע למשה רבינו... יש לך את השר עשרות שלך... ומעליו יש את השר מאות... ומעליו יש שר אלפים... בקיצור: אם אני יהודי פשוט וסטנדרטי... אז בנין לבין הקב"ה יש מרחק מאוד גדול!!! אם אני רוצה לדעת מה רצון ה'... אני פונה לשר עשרות... והוא פונה לשר המאות... והוא לשר אלפים... והוא מעביר את הקוויטל למשה רבינו... ואז: היה אתה לעם מול האלוקים!!! אז משה רבינו מעביר את הבקשה לקב"ה... אותו דבר במעמד הר סיני... משה רבינו עושה מחיצה נוקשה סביב הר סיני... אוי ואבוי למי שמתקרב למחיצה... ולפנים מהמחיצה נמצאים אהרן ובניו... ולפנים מהמחיצה משה רבינו... ולפנים מהמחיצה יש לך חושך ענן וערפל... ושם בפנים... שם נמצאת השכינה!!! כן... הבנתי... הפנמתי איפה אני ממוקם!!! ב"ה אני חכם ולכן אני מכיר את מקומי ואני יודע שאני רחוק רחוק... קטן קטן... אחד חלקי ששים ריבא... והנה!!!!!! סוף סוף הגיע מעמד הר סיני... והנה הקב"ה מתחיל לדבר...

ואז מגיעה הפתעה גדולה מאוד מאוד!!!!

אנוכי ה' **אלוקיך!!** אשר הוצאתיך!! לא יהיה לך... הקב"ה פונה אלי ישירות!!! הוא פונה אלי בלשון יחיד!! הוא פונה אלי בשפה שלי!! שאני מבין!!! ככה... קרוב קרוב... פניה אישית אלי... מה קרה פתאום?? איך פתאום הכל השתנה?? עד עכשיו היה כזה מרחק!! היו כאלו גבולות ברורים!!! כזו פרוצדורה!!! ופתאום הקב"ה שובר את כל המחיצות ומדגל על כל השלבים ופונה אלי... בלשון יחיד... ומדבר איתך... איך זה פתאום קרה???

התשובה היא: יש מצידו!! ויש מצידו של הקב"ה!!!

אני מצידו... היות ואני בן אדם ואני מוגבל ויש לי חולשות... אז אני צריך לדעת את המקום שלי... ואיזהו חכם המכיר את מקומו... ממני נדרש להכיר את המקום שלי... לדעת איפה אני בדיוק אוהז ובעיקר איפה אני לא אוהז... וממילא נדרש ממני לדעת להיכנע למי שנמצא מעלי ולכבד אותו ולקבל ממנו... **ואז!!! אם אני מצידו אכיר את המקום האמיתי שלי!!!!** אז כאן כבר הקב"ה יכיר את המקום האמיתי שלי... ומה המקום האמיתי של הקב"ה?? שמלא כל הארץ כבודו ואין אצלו שום הבדל בין מקום למקום... הוא מצד אחד שוכן עד מרום וקדוש אשכנז... אבל בד בבד הוא גם-- את דכא ושפל רוח...

אדם גאוותן... שלא קולט את המקום האמיתי שלו וחושב שהוא יותר ממה שהוא... אומר לו הקב"ה: אתה מדמין שאתה כזה גדול שאין לך מקום?? אז לי הבורא יתברך **באמת אין מקום!!!** כי אני מקומו של העולם והעולם לא מקומי... לעומת זאת אדם שמכיר את מקומו ויודע שהוא דכא ושפל רוח... אז הקב"ה מגיע עד אליו ופונה אליו בלשון יחיד ואומר לו: אם אתה מכיר את המקום האמיתי שלך... אז תדע לך שהמקום האמיתי שרם ונשא הכי מחבב זה דווקא אצל דכא ושפל רוח... אני רוצה דווקא אותך... אני שובר את כל המוסכמות ואת כל הפרוצדורות ומגיע עד אליך... יש לי עסק אישי איתך...

--- **בנושא הזה יש בלבול מסוים:** מצד אחד אנחנו מקבלים חינוך של היררכיה והכנעה... צריך לקבל מהרבים... וצריך להיכנע לגדולים... צריך לכבד את ההורים... ואין אפשרות לקפוץ ולעקוף את כולם... **אבל מצד שני:** כשזה מגיע לתקשורת שלנו עם הקב"ה... פתאום אנחנו מקבלים חינוך הפוך... תגש ישיר לקב"ה... אל תחפש מתווכים... הקב"ה רוצה את התפילות שלך... ודווקא שלך... הקב"ה חפץ בעבודת ה' שלך... אל תרגיש שאתה קטן... תדע לך שאתה מעניין את הקב"ה לא פחות מהצדיק הכי גדול...

איך זה הולך ביחד?? רגע אחד אני קטן ואני צריך לדעת שיש גדולים ממני... ואחרי רגע פתאום יש לי תקשורת ישירה בתפילה שבלחש עם הקב"ה בכבודו ובעצמו בלי שום אמצע...

העניין הוא כך:

אני מצידו!!! מצד המידות שנדרשות ממני... אני צריך להכיר את מקומי!!! אני בתור יהודי צריך להיות ביישן... ולדעת את החסרונות שלי... ולדעת להיכנע למי שמעלי... עכשיו!!! אחרי שאני מצידו מכיר בשפלותי ובמיעוט ערכי... **עכשיו!!! מצד הקב"ה זה כבר עניין אחר!!!** לקב"ה יש רשות לעשות מה שהוא רוצה... והקב"ה מצידו מדגל על כל השלבים ומגיע עד אלי... ורוצה לשמוע את התפילה שלי... כן!!! היום התפללתי שמונה עשרה ולפני עמד מישוה... והוא לא יכל לפסוע לאחוריו ולעשות עושה שלום... למה?? כי הקב"ה בכבודו ובעצמו הגיע עד אלי... לשמוע את התפילה שלי... וכל זמן שאני התפללתי השכינה עמדה מולי ולכן לחבר שלי היה אסור לפסוע כנגד השכינה... **זה לא אני!!! זה השכינה!!!** הסיבה שהיה אסור לפסוע כנגדי זה לא בגלל שאני פתאום נהייתי כזה רבה קדוש שהמשבבקים חוסמים ולא נותנים לאף אחד לעבור לפני... **לא!!! זה לא אני!!! זה השכינה...** הרויב בערבות בכבודו ובעצמו החליט לרדת ממעון קדשו ולהקשיב לתפילת הערער שלי...

חמש דקות לאחמ"כ אני פוסע לאחורי ואומר עושה שלום... זהו... השכינה עלתה מעלי... עכשיו אתה יכול לי צ'פחה על הגב... חביבי... מה נשמע... אה... מקודם אי אפשר היה להתקרב אלי... היה אסור לפסוע כנגדי?? לא!!! זה לא בגלל!!! זה בגלל השכינה!! זה לא שאני עליתי לשמים ועכשיו אל תעז להתקרב אלי... לא!!! הקב"ה ירד אלי... לרמה שלי...

זו מלאכה לא פשוטה!! להרגיש מצד אחד כ"כ קרוב לקב"ה והוא יתברך רוצה קשר איתך ומחכה לך... ומצד שני להכיר את המקום האמיתי שלי ולדעת שאני עדיין אדם פשוט... לא לחינם זה נקרא **חכמה!!! איזהו חכם המכיר את מקומו...** חכם זה אדם שמסוגל להתמודד מול הטעויות שעוללות בלבב אתו והוא חכם לדעת לא להתבלבל...

הר סיני זכה שהתורה נתנת על ידו!! למה?? כי הוא היה הענו והשפל מכל ההרים... אבל אתה יודע מה הגדלות הכי גדולה של הר סיני?? שגם אחרי שניתנה עליו תורה!! הר סיני לא התבלבל!! הוא לא נכנס לזחיחות והתחיל להרים את הראש... לא... הוא עדיין נשאר הענו והשפל מכל ההרים!! הוא עדיין מבין שהוא דכא ושפל רוח... ונכון שהקב"ה ירד עד אליו ונתן עליו את התורה... אבל זה לא סתירה שהוא עדיין הר פשוט ונמוך... ועד עצם היום הזה אתה יכול לראות את הצאן והבקר רועים אל מול ההר ההוא...

מה ההבדל בין אצילות נפש לסוס אציל...??

מקובלנו ש"חייב אדם לומר בשבילי נברא העולם...".
ואני אימנתי את המאמר חז"ל הזה לעצמות... כן...
אני בעד!!!! כל העולם הזה נברא רק בשבילי... כן...
כל העולם כולו הוא **סעיף קטן שלי**... כולם
מסתובבים סביבי... אני המלך... אני הכל... וכולם
צריכים לדעת שהם פה בשבילי... אז קדימה קורא
יקר... תעשה לי קניות... ותתקן לי את הרטיבות
בגג... כי... כי אתה פה בשבילי... בפרט שאני חושב
שאני ירא שמים... ואם אני ירא שמים... אז כתוב
סוף דבר הכל נשמע את האלוקים ירא... כי זה כל
האדם... אומרים חז"ל: כל העולם לא נברא אלא
לצוות לזה... כל העולם נברא בשביל להיות בתור
צוות וחברה לירא שמים... אז אני באמת ירא שמים
אז כל העולם כולו נברא רק בשביל שיהיה לי
חברה... שלא יהיה לי משעמם... נו... אז מה קורה
אם הגעתי אתמול לשטיבלאך הבעיה היא שלא
נשאר לי מקום לשבת... כי כל המקומות היו כבר
תפוסים... כולם כבר יושבים... סליחה רבותי... תפנו
לי את המקום... הרי כולכם פה בשבילי... אז אין
יתכן שבדיוק אני אעמוד וכולכם תשבחו??!! אה...
מה אתה אומר על זה? משהו פה צורם!!! נכון???

משהו פה נשמע מאוד גרוע?? משהו פה לא נכון
בגישה!!!! מה לא נכון פה?? העניין הוא: שלקחתי
את המושג ש"שבילי נברא העולם" ולקחתי אותו
למקום של שחצנות וגאווה צורמת ובלתי נסבלת...
נו... אז תכלס... למה אני באמת לא צודק?? אם
באמת "שבילי נברא העולם" אז מה פה לא נכון??
איפה פה הטעות בגישה???

ובכן: העניין הוא ההיפך הגמור:

שבילי נברא העולם אין הכוונה שכל העולם הוא
עבד שלי!!

אלא ההיפך הגמור: בשבילי נברא העולם פירושו
**שאין דבר בעולם שהוא לא בשבילי!!! אין משימה
שהיא לא בשבילי!!! הכל בשבילי!!!**

רצה דוגמא קלאסית?? בבקשה... אני יושב לי
בבית המדרש ולומד... ויש שם איזה נודניק אחד
שכל הזמן משגע אותי... ובשלב מסוים התפוצצתי
וצעקתי עליו: תלך מפה... תעוף לי מהעיניים!!!!
אתה יודע מה אמרתי במשפט הזה?? במשפט הזה
אמרתי **שלא** בשבילי נברא העולם!!!! ולמה?? כי
אם באמת בשבילי נברא העולם... ויש כאן נודניק...
אז בשביל מה הוא נודניק?? **בשבילי!!!** בשביל
שאני אתמודד איתו... ואני אקבל אותו... ויהיה לי
סבלנות אליו ואזכה להידבק במדותיו של הקב"ה
דרכו... אבל!!!! במקום להתמודד מולו... מה
אמרתי? תעוף לי מהעיניים!!!! מה פירוש תעוף לי
מהעיניים?? **אתה לא בשבילי!!!** אין שום בעיה!!!
זכותי!! זכותי המלאה לומר שאתה לא בשבילי...
אבל אמרתי פה עוד משהו: אמרתי פה **שלא בשבילי
נברא העולם**... הנה... יש פה את הנודניק הזה שהוא
אחד מבראויו של הקב"ה **והוא לא בשבילי**... הכרזתי
פה שלא בשבילי נברא העולם!!! **זה הפשט בשבילי
נברא העולם!!!!** בשבילי אין הכוונה שאני הפריץ

וכל העולם כולו עובדים בשבילי... **לא!!!!!! ההיפך
הגמור!!** בשבילי נברא העולם הכוונה היא שכל
משימה וכל סיטואציה שהקב"ה מציב לפני אני
מתמודד איתה... **היא בשבילי**...

היום מאוד מקובל לומר: לא בשבילי... לא מתאים
לי... לא מתחשק לי... **ומותר!!! זכותי המלאה!!!** אני
אדם לעצמי... אני מחליט... אני אחראי על עצמי...
ואם משהו לא מתאים לי... אז כל טוב... זה לא
בשבילי...

על זה!!! על זה באו חז"ל ואמרו: חייב אדם לומר
שבילי נברא העולם!!! חייב אדם להציב לעצמו
יעד... שיום אחד אני אבין **שהכל בשבילי!!!** שאני
אקח אחריות ואסתער על כל משימה ולא אברח...
אני לא אתחמק בטענה שזה לא בשבילי... וזה כמובן
מדרגה... שלא מגיעים אליה ברגע... כמעט אף אחד
מאיתנו לא אוזח לגמרי לגמרי במקום הזה!!! אבל
בשביל זה חז"ל נקטו בלשון: **חייב אדם לומר!!!** כל
מקום שכתוב: "חייב אדם לומר" המשמעות היא
שאדם צריך להציב לעצמו יעד כזה ולחייב את עצמו
לחזור לזה... לפחות להציב כזה יעד...

כלפי מה הדברים אמורים???

מה זה בחור קלאסי...?? זה בחור שכל הזמן
מסתובב ימינה ושמאלה לבדוק אם הכל מתאים לי
ומסתדר לי... אני חי בישיבה... וכל הזמן אני בודק
האם טוב לי או לא... מתאים לי או לא... מתחשק לי
או לא... ואז פתאום עשו איזה שינוי בחדרים...
והמשגיח שם לי בחדר שני בחורים ש... ש... ש"לא
מתאימים לי". לא בא לי עליהם... זהו!!! לא מתאים
לי... לא מתחשק לי... בהתחלה אני מנסה עוד
איכשהו לשנות את הגזירה ולהיזי אותם... ואם לא
הולך לי... אז עזוב אותי... אני אלך לחיזוק בישיבה
אחרת... וכו' וכו' **בחור יקר:** אתה כבר בלאו הכי
אגואיסט... אתה כבר בלאו הכי כל היום חושב רק על
עצמך... אם כבר אז כבר... אם אתה כבר כזה אנוכי...
אז תקח את האנוכיות הזו למקום קדוש... **כן...**

שבילי נברא העולם!!!

אדרבה... הכל בשבילי!!!!!! ואם גלגלה ההשגחה
העליונה והחבר חדר שלי הוא כזה טיפוס לא
סימפטי... במקום להתעצבן ולהיות אגואיסט ולהגיד
לא בשבילי... אדרבה!!! אני אהיה אגואיסט ואני
אומר: **הכל בשבילי!!!!!!** הקב"ה שלח אותך בדיוק
בשבילי!! אני אתמודד איתו ואני אכיל אותו ואני
אגדל ממנו... וממנו אני אגיע לשיעור קומה האמיתי
שלי!!! זה האגואיסטיות היהודית: **בשבילי נברא
העולם!!!** הכל בשבילי... אני לא בורח... לא מתחמק...
אם הקב"ה הציב לפני אתגר... אני יכול... זה
בשבילי... זה לא---לא בשבילי...

ושוב: זה לא שחור לבן!!! לא תמיד אנחנו מסוגלים...
לפעמים בן אדם צריך לדעת שכעת זה באמת לא
מתאים לי... אבל לפחות לדעת שיש אופציה
שלמרות זה לא מתאים לי... אבל זה **בשבילי!!!** אתגר
בשבילי...

זה ההבדל בין אצילות יהודית לאצילות גויית!!!

אם תשים לב: המושג **אצילות** זה מושג בינלאומי!!!
גם אצל היהודים ידש מושג של אצילות וגם אצל
הגויים... רק יחי ההבדל הקטן: אצל היהודים
האצילות זה מושג של עולם האצילות ששם הכל
הטבה ונתינה ביהדות רק אדם שכל כולו נתינה
וויתור נקרא אציל נפש... ואילו אצל הגויים מי נקרא
אציל??? יש סוס אציל... הסוס הכי גבוה והכי
דורסני נקרא סוס אציל... הפריץ הכי חזק והכי עריץ
והכי דורסני הוא נקרא אציל... **מה ההבדל בין
האציל היהודי לאציל הגוי???**

העניין הוא כך: אציל זה אדם מורם!!! אדם שנמצא
הכי גבוה!!!

רק אצל היהודי ככל שאתה יותר מורם וגבוה... ככה
אתה מקבל יותר אחריות על מי שנמצא מתחתך...
ככל שאתה יותר מלמעלה ככה אתה יותר צריך
לדאוג לכל הרובדים שמתחתך... ואילו אצל הגוי...
זה בדיוק הפוך!!!! ככל שאתה יותר מורם וגבוה ככה
אתה יכול להיות יותר שחצן. יותר גאוותן. ואתה
יכול להרשות לעצמך לעשוק את מי שמתחתך.

אציל גוי זה אחד שמשתמש עם העוצמה שלו
לקחת הכל אליו!!!

ואילו יהודי אציל זה אחד שמשתמש עם העוצמה
שלו **להשפיע על כולם...**

בחור יקר: שמעתי עליך גדולות ונצורות... שמעתי
שאתה בחור חבבב על הזמן... שמעתי שאתה
פגז... שמעתי שאתה אאחד הבחורים... אתה אחד
הבחורים האצילים והתותחים בישיבה... בקיצור:
שמעתי עליך אינפורמציה שאתה משהו משהו
משהו!!!! "אין כאלה דברים..."

**כן... אתה אציל!!!! השאלה מה אתה עושה עם
האצילות שלך???**

האם אתה נהיה סוס אציל... שמסתובב כמו טוס
מנופח ומרגיש שכל העולם צריך לשרת אותך וכולם
צריכים לרוקן את הארנקים בשביל לזכות בהוד
מלכותך... או שאתה יהודי אציל שמבין שאם אני
הכי הכי למעלה... זה בשביל להשפיע ולהקרין על מי
שמתחתך... ולקחת אחריות על כל מי שתחתך...
ולדאוג ולרחם ולהסביר פנים על כל מי שמתחתך...

שווער יקר: כשאתה מברר על אותו בחור ואתה
שומע עליו באמת שהוא בחור אצילי מאוד!!! אל
תשכח לברר באיזה סוג אצילות מדובר!!!!

תבין: אצל שאול המלך כתוב שהוא חיפש אתונות
והוא מצא מלוכה... אבל אני מכיר שווערים שחיפשו
מלוכה ומצאו אתונות... אני מכיר שווער שחיפש
בחור אציל... והוא קיבל סוס אציל!!! סוס פוני!!!
הוא קיבל שחצן מהלך שהסתובב בתחושה שכולם
חייבים לו... שכידוע... לא עובר חצי שנה לאחר

כזה דבר שאין לנו גאווה... זה כמו להגיד שאין לנו תאוות אכילה... ברור שיש לנו גאווה... רק מה???

לקחו לנו את הגאווה למקומות אחרים!!! לקחו את הגאווה הבריאה שהייתה אמורה להיות לנו... והסיתו אותה לשטויות... במקום להכניס לבחור ישיבה בראש... תשמע... אנחנו מיוחדים... אנחנו נבחרים... ולכן!!! אנחנו צריכים לתבוע מעצמנו להיות שמורים יותר... מרוממים יותר... ורציניים יותר... תובעניים יותר!!! במקום זה כל אחד עסוק בלהכניס לנוער פטרויות וגאוות יחידה... אנחנו מיוחדים... במה?? בזה שאנחנו ליטאים... בזה שאנחנו חסידים... בזה שאנחנו שייכים למגזר המסוים הזה והזה ואאאאאא עלינו... אנחנו הכי הכי בעולם... יופי!!! מדהים!!! כל הגאווה הלכה לנישה המטופשת הזו שמשרתת את הקופסה הסגורה של הקהילה... כל אחד מאיתנו מסתובב לו עם גאווה שחצנית ומדומה שהוא שייך למגזר הכי הכי מיוחד והכי נבחר... ותכל'ס... כשהוא בעצמו מגיע להתמודדות הכי קטנה בינו לבין עצמו... הוא מוצא את עצמו כמו טווס בלי כנפיים!!! אין לו מינימום של גאווה יהודית לשלוט במצב וללכת נגד הזרם ולהגיד לעצמו אני מיוחד בזה שאני מתגבר... בזה שאני אחראי ואני לא עושה שטויות... אין לו כח אמיתי!!!

... להגיד שאין היום גאווה?? מה פתאום!! יש גאווה ועוד אין יש!!! זה מתגאה בזה שהוא לומד בישיבה מאוד חשובה ולכן מגיע לו הכל... וזה מתגאה בזה שהוא שייך למגזר מסוים שהוא הכי חזק ולכן כולם צריכים לכרוע לו ברך... ולשם הגאווה מתנקזת ומתרוקנת!!! וחבל!!!

הגיע הזמן להוציא את הגאווה מיד עושקיה... ולהתחיל לעשות שינוי בכל צורת הגישה: אנחנו אצילים בשביל להאציל!!! ולא בשביל להסתובב כמו סוסים אצילים!!! הגאווה צריכה להיות תובענית!!! היחודיות שלנו בגלל שאנחנו יראי שמים... ולכן אנחנו צריכים לתבוע מעצמנו מכובדות... היחודיות שלנו בזה שאנחנו יותר פרושים וקדושים... ולכן יש אנשים שיכולים להחזיק אייפון... ולנו אסור... להם מותר ולנו אסור...

אנחנו מיוחדים בשביל להאציל על כולם מהמיוחדות שלנו!! ולא בשביל להסתכל על כולם מלמעלה למטה!!! כל תכנית פטרויות שעושים בישיבה או בכל מוסד אחר שהמטרה היא להעצים את הגאוות יחידה... צריך לקחת את זה למקום הנכון... כן... אנחנו מיוחדים... אבל בשביל מה?? בשביל לעמוד על שלנו?? בשביל להתעקש?? בשביל להרגיש טוב??

לא!! בשביל להשפיע יותר... בשביל לתבוע מעצמנו יותר...

בשבילי נברא העולם!!! הכל בשבילי... אני לוקח כל יהודי ללב שלי... אני פורש חסות על כל יהודי... בשביל זה תורה תחילתה גמילות חסדים וסופה גמילות חסדים... אצילות בשביל להאציל!!! רק בשביל זה!!

יהודים צנועים שיוצאים לכבד כל אחד באשר הוא... ומוכנים להכיל שלכל אחד יש את המקום שלו וכמובן שיש כאלו שטוענים שהשקפה שלהם בעייתית" כי הילדים שלהם מקבלים חינוך לא מספיק ברור... וממילא הילדים שלהם יצאו מבולבלים ולא מספיק מחונכים... הרי הניסיון הוכיח שדווקא מהבתים האלו שיוצאים לכבד כל יהודי... דווקא משם יוצאים הילדים הכי טובים... (כמובן שזה לא שחור לבן... יש בזה המון רבדים... ויש בזה הרבה תורה שבעל פה... מתי עת לחבק ומתי עת לרחוק מתבק... אבל מה שבטוח הוא ש--)

הגאווה האצילית הזו שאנחנו הכי טובים וחופץ מאיתנו כולם טועים... כזו סוג אצילות יכולה להוליד רק סוס אציל!!! מי שחושב שרק הוא קיים וכולם כלבים... בסופו של דבר הוא מקבל כלב שנובח אני והאדון שלי ואין אף אחד חוץ ממנו... אצילות האמיתית היא לחנך שאנחנו באמת זכינו להיות הכי מרוממים!! הכי חרדים... הכי צדיקים... אבל בשביל מה?? בשביל לתבוע מעצמנו הכי הרבה... בשביל לדרוש מעצמנו הכי הרבה... רק בשביל זה אנחנו אצילים... ולא בשביל להסתובב כמו אציל ולהרגיש אני הגזע העליון וחופץ ממני כולם כלבים...

את המשפט האחרון שאמרת כי כעת... צריך קצת להסביר... ובכן:

שתי רבעים היו לי בחידה... ושניהם כל הזמן היו מדגישים לנו כמה אנחנו מיוחדים ואנחנו ואנחנו... ושניהם דיברו נגד המזרחניקים ונגד החילונים... אבל היה הבדל מאוד משמעותי בין שני הרבעים...

רבה אחד היה עסוק בלהגיד לנו כמה הקהילה שלנו מיוחדת... ואנחנו הכי הכי מיוחדים ומוצלחים... ואאאאא עלינו... לעומת זאת הרבה השני!!! אמר אמנם את אותו דבר... אבל בעיתנו אחר לגמרי!!! כשכולם הלכו ביום העצמאות לראות את הזיקוקים והצנחנים... אז אותו רבה אמר לנו: ש-לנו אסור!!! למה? כי אנחנו מיוחדים... ולנו זה לא מתאים... ולנו גם אסור לשחק כדורגל כי אנחנו מיוחדים... ובתור חרדים יש לנו אחריות להתפלל יותר חזק על עם ישראל ולכן אנחנו לא יכולים להתפלל בביהכ"ס של הבעלי בתים... כי אנו צריכים להתפלל יותר רציני.

אתה קולט את ההבדל???

שניהם... שני הרבעים אמרו לנו שאנחנו מיוחדים!!! השאלה באיזה עיתון... אם אתה סתם מנקר לי שאני מיוחד ואני גזע עליון... אתה סתם הופך אותי לסוס פוני אציל ושחצן בלי תוכן... (ועד היום אני עדיין לא לגמרי מצליח להשתחרר מהארס השחצני שאותו רבה הכניס לי...) אבל הרבה השני... הוא דיבר על היחודיות שלנו מהזוית האחראית!!! מהזוית התובענית!!! היות ואנחנו מיוחדים לכן אנחנו מוכרחים להיות יותר רציניים... לתבוע מעצמנו הרבה יותר... יש דברים שלאחרים מותר ודווקא לנו אסור כי אנחנו מיוחדים... אתה קולט את ההבדל הכ"כ קטן וכ"כ ענק שיש פה???

זה הבדל שעל פניו נראה כ"כ קטן... אבל התוצאות מי ישורנו...

... היום כל אנשי חינוך טוענים פה אחד שלנוער שלנו חסר כבוד עצמי... חסר גאוות יחידה... אנחנו לא מספיק גאים ביהדות שלנו... תרשה לי לחלוק ולומר: אין כזה דבר!!! גאווה זה דחף טבעי!! והדחף טבעי הזה עובד שעות נוספות... אין

החתונה... והאצילות נעלמת כלא הייתה... ונשאר לך סוס בלי פוני... שווער יקר: תבדוק טוב טוב את סוג האצילות המדוברת...

--- לא לחינם!!! בחג השבועות לפני שאנחנו קוראים על מתן תורה!!! לפני אקדמות מילין... קודם כל אנחנו קוראים מגילת רות!!! לפני הכל!!!

למה?? למה כ"כ חשוב לקרא מגילת רות ועוד לפני קריאת התורה?? הרי אפילו את ההפטרה שהיא נביאים... קוראים אותה רק אחרי קריאת התורה... ואילו כאן זה כתובים... ובכל זאת מקדימים לקרא אותה עוד לפני התורה... ועוד בחג השבועות?? נו... למה??

כי מגילת רות כולה גמילות חסדים!! ואומרים "ז"ל: ללמדך שתורה תחילתה גמילות חסדים וסופה גמילות חסדים!!! מה יש?? למה כ"כ חשוב לזכור ולהזכיר שתורה זה גמילות חסדים?? אתה יודע למה???

כי במתן תורה עם ישראל עלו והתעלו והגיעו לשפיץ שבשפיץ!! ואתה בחרתנו מככל העמים... אהבת דווקא אותנו... ורצית דווקא אותנו... ורוממתנו מככל הלשונו. וקדשתנו וקרבתנו ושמן הגדול והקדוש עלינו ורק עלינו קראת!! ככה?? אנחנו כאלה מיוחדים?? כאלו נבחרים?? כאלה מרוממים?? אנחנו כזה גזע עליון?? אם ככה... אז קדימה... מכאן ואילך נסתובב כמו טווסים מנופחים ונסתכל על כולם מלמעלה למטה...

אז זהו שלא!!!! מיד התורה מזהירה אותנו!! אתה עליון ומרומם לא בשביל להיות שחצן ולהסתכל על כולם מלמעלה למטה!!!! אדרבה... אתה עליון רק בשביל לפרוש חסות על כולם... בשביל לקחת אחריות על כל העולם כולו... ובשביל להשפיע על כולם... וזו הסיבה שדווקא עם ישראל הוא שבת אפו של הקב"ה... דווקא כנסת ישראל היא מרושת לחי ועניה סוערה... למה?? כי היא סובלת עולך!!! היא לוקחת אחריות על כל העולם כולו!!! ואם כל העולם כולו לא הגיע לתיקון... אז האחריות נופלת על עם ישראל... כל האומות חוגגות... ועם ישראל סובל בשביל כולם... בשביל זה אנחנו מיוחדים!!! בשביל לקחת אחריות על כל העולם.

בשביל זה כ"כ חשוב לחז"ל להבהיר לנו במגילת רות!!! תורה תחילתה גמילות חסדים וסופה גמילות חסדים!! רק בשביל זה אתם עולים לגדולה... אתם נהיים אצילים רק בשביל להאציל על כולם...

--- יש גמ' שאומרת: מפני מה בניהם של תלמידי חכמים לא יוצאים כמותם?? מפני שקוראים לעמי אצרות כלבים!!!

כתוב כאן שתלמיד חכם שמתייחס לכל מי שמתחתיו כמו כלב... בסופו של דבר הכלב הזה יוצא לו מתוך הבית... מפחיד לומר אבל דווקא התלמידי חכמים האלו שפוסלים בסכינא חריפא את כל מי שמעיז להיות לא לגמרי בתקן... דווקא הם אח"כ מתמודדים עם ילדים שלא הולכים בדיוק בתקן (לכה"פ לא בתקן שלהם...) ודווקא אותם

הבהרה: בשבוע שעבר הוכבא דברי נפש החיים שכתב: שהעצה היעוצה בתפילה שהאדם יעביר לנגד עיניו את תיבות התפילה כמות שהם ולכוין שרוצה לפעול בהם את הפעולה הנפלאה שתקנו בהם אנשי כנה"ג, וזו הכוונה שצריך לכוין ולא צריך יותר מזה,

יש להזכיר ולהבהיר: שפשוט וברור: שאת פירוש המילות צריך לכוין!!! ולא מועיל בלהעביר את תיבות התפילה מול העיניים... (ולא יוצאים כזה ידי חובת מונה) והנפש החיים בדבריו לא התכוון ביהם לכוונת פירוש המילות, אלא רק ביהם לכוונת והיחודים שמעבך לכוונה הפשוטה!!! רק ביהם לזה דיבר הנפש החיים שאפשר להסתפק בלהעביר את התיבה מול עיניו ולכוין... דו"ק.

להידודי- תורה

אהר שילוחיה, וברשי: "כשאמר לו הקדוש ברוך הוא במדין, לך שוב מצרימה... ויצא אהרן לקראתו, ויפגשוהו בהר האלהים. אמר לו מי הם הללו? אמר לו זו היא אשתי שנשאתי במדין ואלו בני. אמר לו והיכן אתה מוליכן. אמר לו למצרים. אמר לו על הראשונים אנו מצטערים ואתה בא להוסיף עליהם. אמר לה לכי אל בית אביך, נטלה שני בניה והלכה לה, ותמוה: הרי טענה זו גופא טען עמרם אביו של אהרן הכהן בשעתו, ואז באה מרים והוכיחה אותו, שקשה גזירתך מגזירת פרעה, והלך והחזיר את יוכבד, ואז נולד משה, והנה כאן, אהרן הכהן טוען את אותה טענה, וגורם למשה לגרש את אשתו, ולכאורה להמעיט בברכת "כן ירבה וכן יפרוץ", ועוד קשה: הרי הקב"ה שלח את משה לאויל את ישראל, א"כ כשאהרן אמר למשה: על הראשונים היו מצטערים, היה לו למשה לומר לאהרן, הרף ממני ואגידה לך מה דיבר לי ה'... והיה מכבד לאהרן, שהגאולה קרובה מתמיד? וא"כ למה גירש אותה ללא אומר ודברים, וגרם לה ולבניו שלא יראו בעיניהם את האותות והמופתים, אלא רק בשמיעה?

כשיתרו נפגש עם משה כתוב שמישהו שמה השתחוה!!!

השאלה היא מי למי?? האם יתרו השתחוה למשה או משה ליתרו?? אומר רש"י: כתוב: וישתחוו איש!!! לרעהו לשלום... ומשה נקרא איש שנא': "והאיש משה עניו מאוד..." נשאלת השאלה: למה לומדים גזירה שווה מהפסוק והאיש משה עניו מאוד... הרי באותה מידה יש עוד פסוק: "גם האיש משה גדול מאוד..." למה לומדים גזירה שווה איש-מהענוה של האיש משה יותר מהגדלות של האיש משה??

שמעתי פטש נפלא מתלמיד חכם אחד שליט"א:

כשיתרו הגיע לראשונה... המושגים שלו היו שאדם גדול זה אדם שמתנשא על כולם... אדם גדול עם כל הכבוד לגדלותו... זה עדיין לא אומר שהוא מענטש... ואם ככה: יש לחשוש ברצינות שהאיש משה... גם אם הוא גדול מאוד זה עדיין לא אומר שהוא הולך כעת לתת כבוד ותשומת לב לחותנו... יתכן שכעת הוא יתנכר אליו... לכן אין ברירה אלא לשלוח שליחים לאותו גדול... אנא... תהיה מענטש ותכבד אותי... אבל כשיתרו הגיע... הוא גילה להפתעתו גדלות חדשה!!! גדלות לא מוכרת!!! גדלות של יהודי!!! גדלות של האיש משה עניו מאוד!!! לא רק איש משה גדול מאוד!! אלא גם איש משה עניו מאוד... איש משה שמתחווה לחותנו... ועומד ומשמש לפניו... ודו"ק

מי לא מכיר את ר' אבייתר הכהן... אחד האנשים האהובים ביותר בשכונה שלנו... כל כולו גישמאק... רואים עליו שהוא כהן... הוא זריז מאוד... כל כולו אש להבה בעבודת ה'... אבל יש לו חסרון אחד!!! הוא חם מזג!!! העצבים שלו מתוחים מאוד... אין מה לעשות... היות והוא כהן... ולא סתם... אלא כהן שאוכל חולין על טהרת קודש על בסיס קבע... אז בשביל לחיות כל הזמן ברמת טהרה שכזו ועוד בין אנשים שכולם פה בקושי אוכלים חולין בטהרה... זה דורש כזה רף רגישות של טהרה ברמה הכי גבוהה... שהבן אדם הולך כל היום על גחלים!!!! כל תנועה שהוא עושה... כל פגיעה הכי קטנה פוסע הוא בודק אם הוא לא דורך בטעות על משהו זר... רק שתבין: אצל ר' אבייתר אין כזה דבר פתאום להתיישב על איזה ספסל... ואין כזה דבר לתפוס סתם סטנדר... אין כזה דבר!!! כל תנועה שלו מחושבת וכל דבר שנכנס לידיים שלו וכ"ש לפה שלו חייב להיות בדוק!!! רק שתבין: כשאנחנו רוצים לאכול ארוחת בוקר אנחנו נוטלים ידיים ומברכים על נטילת ידיים... ובארוחת ערב... אנחנו שוב צריכים ליטול ידיים... למה?? כי מהבוקר הספקנו להסיח דעת מאה פעמים... אז זהו שאצל ר' אבייתר אין כזה דבר!!! הוא לא נוטל ידיים פעמיים!!! הוא נוטל ידיים פעם אחת בבוקר לתפילה ומאז הוא לא מסיח דעת אפילו רגע אחד משמירת ידיו!! זו מיומנות שנרכשת לכהנים עם הזמן. וזה כרוך בהמון המון אנרגיה וריכוז ו... ו... ובעיקר זה לוקח עצבים... אנחנו מסתובבים לנו ברחוב משוחררים... מפטפטים... מתיישבים... נעמדים... לוחצים ידיים... נותנים צ'פחות על הגב... אבל ר' אבייתר הוא כהן קדוש ה'!!! הוא הולך עם ידיים קפוצות וכל כולו מהלך עקב בצד גודל בטהרה ששמורה רק לכהנים!!!! אל תדאג... אל תרחם עליו... אתה מבין לבד שגם ההשגות שלו הם בהתאם לרמת הטהרה שלו... אבל כאמור יש לזה מחיר!!! העצבים של ר' אבייתר כל הזמן מתוחים!!!! ולכן הוא מרתח מאוד מהר!!! יש לציין שהוא גם נרגע מאוד מהר... הוא בסה"כ אדם בעל מידות... אבל אחרי הכל... העומס והלחץ נפשי לפעמים מכריעים אותו... אבל אנחנו מבינים אותו... אנחנו יודעים ש-ל מותר להתעצבן קצת יותר מהר מאיתנו... סוף סוף יש עליו עומס נפשי ואפשר להבין את הפתיל הקצר שיש לו... הנה!!! לדוגמא: השבוע הגעתי לי לבית הכנסת ובסה"כ רציתי להתעטף בטלית... ומשום מה לא שמתי לב שר' אבייתר עומד חצי מטר לידי... ואני מתעטף לי בטלית בשמחה וכיד ה' הטובה עלי... ובום!!!! חלק מהציציות שלי השפריצו על ר' אבייתר... אוה... אל תשאל איזה מהומה!!!! ר' אבייתר קפץ מהמקום כנשון נחש... מי זה?? מי השפריך עלי את הציצית שלו?? מי? מה זה צריך להיות??? איזה חוצפה... איזה חוצפה... בום בום בום... הוא התפרץ עלי כאילו עשיתי את העוולה הכי גדולה... אבל הבנתי אותו!! נכנסתי לראש שלו... תחשוב: בגללי הוא עכשיו נהיה ראשון לטומאה... והוא צריך ללכת למקוה... וכל היום הזה הוא לא יוכל לאכול תרומה... ורק אחרי הערב שמש... וכל הסדר יום שלו השתבש... ואל תשכח שעד נכון לרגע הזה הוא כ"כ נזהר וכ"כ נשמר וכמה נשמה הוא הוציא בשביל כן הצליח להיות טהור... והנה אני הגעתי פה... ובהינף יד שיבשתי לו את כל הטהרה של היום... זה נורא נורא מעצבן!!!! ועל כולנו כשמדובר באדם שהעצבים שלו בלאו הכי מתוחים... אז חייכתי שהוא ירגע ואחרי שעתים נגשתי ופיסתי אותו והוא חיך את החיך המתוק ואהבו שלו... והוא בעצמו ביקש סליחה. וחזרנו להיות חברים...

עד כאן זה הסיפורים היפים... הסיפורים שנגמרים בטוב... דא עקא!!!! שלפעמים הסיפורים האלו נגמרים מאוד מאוד רע!!!! רוצה קצת להזדעזע??? בבקשה... הנה סיפור שכמעט הסתיים באסון טראגי: בשכונה שלנו יש עוד כהן... קוראים לו ישבאב... וגם הוא עוייבד ה' גדול... איש שכל כולו נשמה... אבל גם לו יש עצבים מתוחים... עוד קצת יותר מר' אבייתר... וכשהוא מתעצבן זה יכול להגיע לפיצוץ שלם!!! אבל גם אצלו אנחנו יודעים שזה עניין של שעתים שלוש עד שהעסק נרגע וחברים... אצל!!! אל תשאל!!!! יום אחד ישבאב חזר הבייתה... ואשתו הצדקנית הביאה מהבית של השכנה איזה סיר נרוסטה בשביל לבשל את התרומה... ו... והיא סיפרה לבעלה בספונטניות שהיא הביאה סיר מהשכנים... והוא אפילו החזיק את הסיר בידיים... ולפתע!!!! הוא קפא על עמדו!!!! רגע רגע... מאיפה הסיר הזה?? מה הסיפור של הסיר הזה?? תוך כמה דקות התברר שהסיר הזה לא פחות ולא יותר טמא בטומאת מת... והיות וזה מתכת אז זה טומאה חמורה מאוד ולפי הרמב"ם הוא בעצמו נהיה אב הטומאה וטמא שבעה ימים... אוה אוה אוה... אל תשאל איזה פיצוץ קרה שמה!!!! אתה יודע מה זה בשביל ישבאב שהוא נטמא לשבעה ימים... ועוד טומאת מת??? זה טראגדיה לאומית!!!! ישבאב התרתח... הוא יצא מהבית בסערה ובחוסר שליטה... ו... ו... ורץ... רץ לבית הדין... אני רוצה גט הרגע!!! הרגע גט!!! מה?? מה קרה?? אשתי... אשתי... אי אפשר... היא שוב טימאה את הבית בטומאת מת... אני רוצה הרגע!!! הרגע גט!!! ובית דין התחמק ולא רצה לשתף פעולה... אז הוא הלך לבית דין אחר... ולעוד בית דין... עד שבית דין אחד נכנע וכתבו לו גט עם שתי עדים... ר' ישבאב יצא מבית הדין בריצה כאחוז תזזית... הוא רץ הבייתה בשביל לתת לאשתו גט!!!! אבל לבנתיים... השכן הנפלא ר' יונדב שקלט לקראת איפה זה צועד... הוא פשוט קרא לכמה בחורים גברתנים והם כיתרו את ישבאב ותפסו אותו באלימות!!!! וגררו אותו בכח והכניסו אותו לחדר עגלות ונעלו אותו שמה... כל השכנים היו בהלם!!!! ר' יונדב זה האיש הכי עדין בשכונה... אף פעם לא ראינו אותו מגביה את קולו והנה כאן הוא פתאום מתנהג ממש באלימות ובאגרסיביות!!!! לקחת את ישבאב ולהכניס אותו לתוך צינוק... אז כמובן שחלק מהשכנים יפי הנפש ניסו להגן על ישבאב... אבל ר' יונדב התחנן בפניהם... אנא... תעשו לי טובה... תסמכו עלי... אני יודע מה שאני עושה!!! ישבאב מצא את עצמו לכוד בתוך חדר עגלות!!! בהתחלה היא ניסה לדפוק על הדלת... אבל ללא הצלחה... בשלב מסוים הוא התיישב שם על כסא... עברה שעה... שעתים... ואז הוא טיפ טיפה נרגע... ואז הוא תפס את עצמו!!!! רבש"ע: השתגעתי על כל הראש?? אני מחזיק בידיים שלי גט?? אני רוצה לגרש את אשתי הצדיקה?? על מה?? על זה שהיא הביאה איזה סיר נרוסטה מהשכנים... בשביל לבשל לי ארוחת צהרים?? מה קרה ליי?? וחייך מזה אני כהן!!!! אם אני חס ושלום מגרש את אשתי... אני לא יכול אח"כ להחזיר גרושת... כי כהן אסור בגרושה... כמעט פרקתי את כל המשפחה שלי מרוב חוסר שליטה!!! ר' ישבאב פרץ בכי נורא... ואז... לאחר שלוש שעות הגיע השכן ר' יונדב ופתח את חדר העגלות ונכנס... ישבאב קם ממקומו ונתן לו חיבוק עז!! ושניהם בכו ובכו... המון המון דמעות נשפכו שם... ישבאב בקושי הצליח להוציא את המילים מהפה... אבל לבסוף הוא אמר: ר' יונדב חסכת למזבח המון דמעות!!!! אם חלילה לא היית מונע ממני ברגע האחרון את המעשה הזה... הרי המזבח היה בוכה וכולנו היו בוכים יחד איתו... הסיפור הזה אמנם נגמר יפה... אבל השכן ר' יונדב לא יכל לחזור לסדר היום... הסיפור הזה ועוד כמה סיפורים דומים עלו ללשכת הגזית... ואז יצאה התקנה ששמה "גט מקושר"!!! מה זה בדיוק גט מקושר?? מסובך לענות... מה שכן... זה הפך את התהליך של הגט אצל כהנים לתהליך ארוך ומייגע... שאדחכי והכי הכהן יחזור בו... אבל תנוח דעתך התקנה הזו התבטלה... כי בעוה"ר היום כהנים ממש לא רתחנים... אין להם סיבה להיות רתחנים כי בעונותינו חרב בית מקדשנו ואין לנו לא טהרה... ומסילא אין גם כהנים שאוכלים בטהרה... יהי רצון שיבנה ביהמ"ק במהרה בימינו.

